

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

26. Cœnantibus autem illis accepit Iesus panem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

26. Cœnantibus autem illis accepit Iesus panem.

Christus
triplicem
Cœnam
peregit.

Luc. 22.

VT tota Christi actio & doctrina in mysterio Eucharistico quod hic Matthæus aliquique Evangelistæ mira verborum breuitate, sed magna rerum ac mysteriorum copia describunt, dilucide intelligatur, notandum ante omnia, Christum hac ultima nocte mortalis viæ suæ triplicem Cœnam peregitte. Primam, qua stante paschalem agnum comedebat iuxta legis præscriptum, de qua discipuli dixerunt, *Vbi vis per remus tibi comedere pascha?* Secundam, communem & familiarem, in qua discubuit cum discipulis suis, quam varijs interpositis sermonibus de proditore, ut hoc loco; de alia quadam contentione, ut apud Lucam; diu protraxit: & in qua poculum liberatorium more gentis illius omnibus suis propinavit, de quo Lucas ita scribit. *Accepto calice gratias egit, & dixit, Accipite, & dividite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat.* Ad quam etiam secundam cœnam pertinet verba Matthæi hoc capite, *Dico vobis, non bibam modo de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam nouum in regno Patris mei.* Hæc enim verba prioribus simillima Christum ante Cœnam Eucharistica dixisse ex Luca manifestè patet, ut postea latius dicetur. In hac secunda cœna surrexit, & discipulorum suorum pedes lauit, ut est apud Ioannem, cap. 13. *Et cœna facta, sup. Paschali: & paulo post, Surgit à cœna, & ponit vestimenta sua, &c. id est, surgit à cōmuni & familiaricœna, quā more omnium Iudeorū, finita solemnitate Paschali, cū suis celebrabat.* Nam post hanc ablutionem pedum iterum recumbit in cœna eadem, & turbatus spiritu,

ritu, de proditore suo verba facit, ut prolixè narrat in seqq. Ioannes. Qui de tertia & Eucharistica Cæna nihil quidem scribit, eo quod cæteri tres Euangelistæ ante illū eam plenè descripsissent. Addit tamen de Iuda, *Cum accepisset buccellam, exiit continuò*. Quod ad Cenā Eucharisticam pertinere nemini dubium est, qui Iudam Dominici corporis participem fuisse agnoscit, quod clarè docet Augustinus tract. 26. in Ioan. & serm. 11. de verb. Domini, & Chrysost. homil. de proditione Iudæ. Quidam autem hunc de proditore sermonē Matth. & Marcus disertè ante Cenam Eucharisticā, Lucas vero post illam ponat, duos priores Euangelistas verum ordinem seruasse D. Ioannes postremo scribens quasi arbiter definitius, narrans Iudā accepta buccella continuò exiisse. Quod ergo Matthæus hic dicit, *Cenatibus illis, & Marcus, Manducantibus illis, accepit Iesus panem, &c.* intelligendum est peracta iam secunda cæna familiari ac communī: quod expressius posuit Lucas dicens, *Similiter & calicem, postquam cœnauit, dicens, &c.* id est, absolute cæna communī. Quod in altera quoque huius sacramenti parte factum fuisse dubitari non debet: tum quia diuelli una pars ab altera non debuit, tum quia Lucas dicit, *Similiter & calicem.* Illud enim, similiter, non solum ad benedictionem & distributionem calicis, sed & ad temporis rationem ac similitudinem necessariò referendum est. Hæc diligenter annotada sunt; tum quia alij aliter exponunt, omnium Euangelistarum contextu non satis expenso; tum quia ad alia circa hoc mysteriū intelligenda conducunt. Sic enim non solum à cæna Paschali noua Christi Cæna, à figura veritas distinguetur, verum etiam à communī cæna, & communī pane ac vino, nouum & augustissimum

Y mum

26. *Accepit Iesu panem, & benedixit.*

Cænæ
Euchari-
sticae cir-
cunstan-
tia du-
plex.

1. Acce-
ptio panis
in manus.

2. Cir-
cunstantia
Benedi-
ctio.

NO T A N D A h̄c duplex circumstantia in facto Christi, vt postea de verborum sensu certius constet. Prima est quod Cœnæ in Eucharisticam & non Paschalem auspiciatus, de quo apud Lucam dixerat, *Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobis cum antequam patior, vt illa verba Tertull. libro 4. aduersus Marcionem, & Chrysost. homil. 83. in Matth. exponunt, accepit panem.* Accipiendo quippe hoc elementum, docet se in re accepta aliquid operaturum, non in sola mente aut speculatione præsentium Discipulorum. Sic Matth. 15. multiplicaturus septem panes, *accepit eos in manus.* Sic Ioan. 6. multiplicaturus quinq; panes, similiter *accepit in manus.* Sic hoc loco panem & calicem in manus accipiens, ostendit se circa res ipsas aliquid operaturū, non solum distribuendo, frangendo, & dando Discipulis, sed etiam benedicendo. Altera igitur circumstantia est quod pani & calici benedixit. Quod diligentissime ante omnia aduertendū est propter horum temporum hæreticos, qui verborum Christi horrendam corruptelam in huius circumstantiæ corruptione potissimum fundant. Benedixit, apud Matthæū & Marcum ad verbum panis est, *Ἄλεισθαι;* ad verbū calicis est, *ἐνχαεισθαι;* sicut & apud Lucam ad verbū panis. Neutrum verbū ad panem & calicē transferri patiuntur hæretici, sed ex verbis transitivis verba faciunt absoluta seu intransitiua. Matth. & Marc. ex Luca intelligendū esse ait hoc loco Caluinus, videlicet quod Deo gratias Christus egerit accepto pane & calice: *ridiculos vero esse Papas,*